

HILAS SV. CYRILA A METODA

velikonoce 1982

1282~1982

**700 let
od
smrti
Blahosl.
Anežky
České**

Kostely bývalého kláštera Klarisek a Františkánů "Na Františku" v Praze, založené Bl. Anežkou Českou.

POVZNAŠET DUŠI K BOHU

"Hřích skutečnost boží, ale pokušení ji staví," prohlásil jeden sicílský spisovatel, když psal o pokušení Krista. Připomínáme-li si dnes, jak byl Kristus dáblem na poušti pokoušen, pak nesmíme odsunout stranou ani jiné pokušení, kterým začínají dějiny lidstva. Zápas Kristův s pokušelem je přímým důsledkem porážky prvního člověka v ráji. Adam byl na počátku pokoušen a zhřešil. Kristus začíná svým dílem. ...

Popelcovým obřadem dnes církev ještě zesiluje mluvu postní liturgie. Popel je znamení pomílejivosti, pozemské smrti, která je trestem za hřích. Slověku připomíná prchavost všeho pozemského... Prach jsi a v prach se obrátíš, zaznělo při první Popelceňské středež na prazích ztraceného ráje z úst Božích, která také vyslovila nad vztahem člověka k stvoření strašnou kletbu.

Duch do hříchů upadlého lidstva se zakažil. Přestalo vidět kolem sebe ten svět, který mu měl být podroben a který se mu měl stát nástrojem snadného dosažení Bohem určeného cíle. Tehdy člověk poprvé kolem sebe pocítil jakési tajemné spiknutí tvorstva, které jako by se stalo vykonavatelem Božího ortelu proti tomu, který se sám vrkl a vydědil z řádu vbudovaného do světa. Z pána se stal člověk bezjmenným prachem. Přestal se na světě cítit doma a začal tépat noci ztemnělých obzorů mezi tisícovým nebezpečím nepřátelského prostředí. Nejen Bůh, ale i viditelné stvoření opustilo člověka, který zradil Boha. Jak mohlo hlásat lidskou sídu to, co bylo stvořeno, aby vyprávělo o slávě Boží a rozhlášovalo dílo Božích rukou? ...

Svět a život jsou dvě skutečnosti, které i nám působí úzkost a neklid. Čím více jich užíváme, čím hlouběji se do nich noříme svým akoumáním, tím více docházíme k závěru, že jejich smysl a účel nám uniká. Život a svět se před námi zahalují v stále neproniknutelnější tajemství. Jako po tragedii v ráji dnešní odcizení Bohu vede nutně k odcizení k hmotnému světu, ale také a především k vzájemnému odcizení lidí mezi sebou, neboť ztratili pocit společného cíle.

Ten, kdo se uzavře Božímu hlasu, není schopen chápat a sdělovat jím Boží dobrotu a krásu, kterou vydechuje celý stvoření. Odtud pramení jeho živelná potřeba hlas Boží v sobě umlčet tím, že jej přehlupí svým vlastním hlasem. Vytváří si i svůj jazyk a snaží se jej šířit kolem sebe jako neomylnou míru všech věcí. Smí se však žít, neříká-li jeho hlas, je-li nepochopitelný, je-li němý a je-li nakonec jen chuchlo pjevem beznaděje, popela a smrti? Je to výkřik zoufalství nad světem unikajícím jeho chápání. Ale ten svět si vytváří on sám podle svého obrazu a podobenství, je to svět umělý, který nevyšel z ruky Boží. ...

Touha po ztraceném ráji však v člověku nikdy nevyhasla. Pověsti o šťastných prvotních dobách, kdy lidé žili jako bohové, jej vždy plní v zámrutkem. Nescházeli dokoce ani ti, kteří sami sebe a jiné snažili ujistit, že aspoň v nějaké vzdálené krajině se pozemský ráj zachoval, že kdesi za sedmerým mořem jsou dosud šťastné ostrovy. Až nová doba připravila lidstvo i o tuto útěchu, když nade vši pochybnost dokázala, že není na zemi místo, kam by se nevetřela bolest a smrt. Vytvořit si tedy svůj šťastný ráj vlastní silou se stalo cílem utopistických ideologií našich dob. Znovu se vynoří ideál člověka poroučejícího větru a moři, člověka, který je bohem, ale který se jím nemůže stát, dokud Bůh zůstane Bohem.

Vyvádět z tohoto tragického poblouzení není pouze úkolem kněze, ale také umělce. I ten má vnašet do v sebe uzavřeného světa paprsek ztraceného ráje, nikoliv toho, který žije v lidských představách, ale ráje skutečného, který na člověka čeká a který se má stát jeho věčným domovem. Tvrdí v tvrdě kultuře bez naděje ná rozbitý začarovaný kruh narcismu a prolamovat závory labyrintu, do běhůž se sám odsoudil. Má mu čerpat posilu z živých životodárných zdrojů naděje. Má otevřít jeho srdce Bohu a v něm svět mu odhalovat hodnoty trvalé a neměnné. Má před ním rozevírat obzory jeho skutečné slávy a velikosti jako kdysi papež Lev Veliký, když hovořil Římanům slovy, které ani patnáct století nezabýlo jejich časovosti: "Probud se člověče a uvědom si, žeš byl stvořen k Božímu obrazu, který byl sice v Adamovi porušen, ale v Kristu ras obnoven. Uživej viditelného stvoření tak, jak ho máš užít; uživej země, moře, oblohy, vzduchu, pramenů vod a řek. Co je na nich krásného, to obracej k chvilce a slávě Tvůrce. Dotýkej se viditelného světa hmotným zrakem, ale celým srdcem miluj to skutečné světlo, které osvětluje každého člověka, přicházejícího na tento svět." ...

Křesťanská tradice důsledně hlásá, že celá země je naplněna dobrotou Boží a že prach a popel nejsou vrcholným důvodem lidského bytí. I v tom nejnepatrnějším zraku prachu vidí odlesk dokonalosti nevitelného Boha. Odhaľovat tuto nevtřravou krásu, dobro a pravdu i tam, kde se nevnučují, znamená povznášet duši člověka k Bohu. Skutečný umělec nemusí ani jméno Boží vyslovit, aby v jeho díle promlouval Bůh. Michelangelo měl říci, "že každá dobrá malba je sama o sobě vznešená a zbožná, neboť je pouhé znázornění dokonalosti Boží, napodobením jeho vlastní malby." To už před ním vystihl Dante krásným výrokem "vaše umění je jakoby vnučkou Boha". Vytvářením čehosi krásného znesmrtelňuje umělec smrtelnýma rukama pomíjivou krásu kolem sebe a tak uchovává i v čase to, co se dávno obrátilo v prach, i pomíjivým věcem dává dočasnou účast na věčnosti Boží.

K vytvoření uměleckého díla nestačí pouze řemeslná zručnost. "Blahoslavení čistého srdce, neboť oni uvidí Boha" Čisté srdce, to je soulad života s vlastním svědomím, naslouchání hlasu Božímu v nitru člověka, neslouchavé odmítní všech pokušení, pokušení těla, pokušení světa, pokušení dábla, která postávají jako bludičky v zákrutech naší životní cesty. Dát se jím svést, znamená dusit v sobě zdroj vnitřního osvětlení. To je i výzva postní doby, to je i poučení, které poskytuje dnešní evangelium. Postní doba připomíná sice popel, ale také a především varuje, že člověk není pouhý prach ani zvíře, jak se domnívá Karel Hynek Mácha, když napsal: "Já miluju květinu, že uvačne, miluju zvíře, že zajde, miluju člověka, že umře." Jak jinak hovoří starozákonní prorok:

"Pamatuj na svého Stvořitele než se přetrhne stříbrný provaz a rozbije se zlatá mísa a džbán se roztříští nad zřídlem a kolo u studny se zlámé. A prach se vrátí do země, kde byl, ale duch, ten se vrátí k Bohu, který jej dal." Amen.

Msgr. Dr. Jaroslav Polc

(Z kázání při Popelci umělců v neděli 28.2. v Mnichově)

skautská hlídka:

SKAUTI Z NĚMECKA BLAHOPŘEJÍ
BRATRU DR.VELENU FANDERLÍKOVI
K 75.NAROZENINÁM.

Ze střetnutí
skautů
v Norimberku

ST. MARTIN im Gsiesertal (1306 m)
Südtirol - Italien
S. MARTINO in Valle di Casies
Alto Adige

Handwritten notes and names:

Handwritten: "Handwritten postcard from the ski trip in the mountains of the Alps"

Names: Roman, Petra, Vladka, Peter, Claudia, Roman, Edel, Petra, Daniela, Erika, Gábor, Roman, Erika, Edel, Roman

Eurofoto Lamp - L. Aktivwerbung - Tel. (0474) 78439

Nr. 126

Pozdrav
z lyžování
od
mnichovských
skautů

Záběry
z činnosti
skautů
ve Stuttgartu

VELIKONOCE V NAŠICH FARNOSTECH

HAMBURK	11.4. - Hod Boží v 15.30, St.Ansgar
MÜNSTER	12.4. - Velikonoční pondělí v 16 h., v kostele u kapucínů
WIESBADEN	8.4. - Zelený čtvrtek v 18.30, St.Andreas
FRANKFURT	9.4. - Velký pátek v 15 h., Kolpinghaus 10.4. - Bílá sobota ve 20 h., Kolpinghaus
HANAU	11.4. - Boží Hod v 16 h., Mariä Namen
MANNHEIM	12.4. - Velikonoční pondělí v 16 h., Spital-kirche
STUTTGART	8.4. - Zelený čtvrtek v 19.15, po bohoslužbách adorace do 24 hodin 9.4. - Velký pátek v 15 h. 10.4. - Vzkříšení ve 22 hodin
FREIBURG	12.4. - Velikonoční pondělí v 18 h.
NORIMBERK	8.4. - Zelený čtvrtek v 19 h., hradní kaple po mši sv. agape na Velehradě 9.4. - Velký pátek v 15 h. Po obřadech poslech Stabat Mater na Velehradě 10.4. - Vzkříšení v 19 hodin 11.4. - Hod Boží v 11 h., hradní kaple 12.4. - Velikonoční pondělí v 10 h, táborová kaple Zirndorf. Po mši sv. pomlázka
MNICHOV	8.4. - Zelený čtvrtek v 19 h., Kreuzstr.16, po bohoslužbách agape 9.4. - Velký pátek v 18 h., Sv.Štěpán, Thal-kirchenstr.11 11.4. - Hod Boží v 10 h., Sv.Štěpán 12.4. - Velikonoční pondělí v 10 h., Sv.Štěpán, po bohoslužbách pomlázka

Zprávy o bohoslužbách ostatních krajských farností najdete v jejich farních věstnících.

NAŠE LÉTO

XII. NÁRODNÍ POUŤ KE SV.METODĚJOVI V ELLWANGEN
v sobotu 3.července. Podrobnosti a přihlášky
v příštím čísle Hlasu sv.Cyrila a Metoda

V.JUBILEJNÍ SLET čs.Sokolstva v zahraničí
2.-5.července ve Vídni.Hlavní sletová vystoupení
v neděli 4.7.
Během sletu bude možno se poklonit památce Blahoslavené Anežky České a uctít její ostatek, který získali Křižovníci s červenou hvězdou ve Vídni.

SYMPOSIUM KŘESŤANSKÉ AKADEMIE
25. - 28. srpna n Tridentě. Thema:"Ateismus
v ČSSR a jeho dopad na uprchlíky poslední doby".
Přihlášky do 31.března na adresu: Křesťanská akademie,
Via Concordia 1, I-00183 ROMA.

Krojovaná skupina v Ellwangen

Sv. Vojtěch

V roce 982 - tedy před tisíci lety - byl zvolen biskupem svatý Vojtěch z rodu Slavníkovců, druhý biskup na pražském biskupském stolci. Mladý, teprve dvacetisedmiletý Vojtěch, ovlivněný reformní vlnou zbožné vroucnosti vycházející z francouzského kláštera v Clunv, se snažil vymýtit všechny ještě živé pohanské zlořády v zemi. Politická situace i tvrdošíjnost, s kterou Čechové na svých pohanských zvycích lpěli, způsobily, že se po pěti letech vzdal svého úřadu a odešel do Říma. Zde vstoupil do kláštera, ale po pěti letech vyhověl prosbě knížete Boleslava II. a vrátil se do Prahy. Leč ani nyní se nemohl klidně věnovat své práci. Spor Přemyslovců, podněcovaných Vršovci, s jeho rodem Slavníkovců, se přiostrčil a po jednom otevřeném střetnutí opustil Vojtěch opět Prahu. Papež sice chtěl, aby se zase vrátil, ale Vojtěch si vymohl, že tak učiní jen v případě, že Češi budou s jeho návratem souhlasit. Mezitím ale byl rod Slavníkovců vyvražďen a pro biskupa z tohoto rodu nebylo už v Praze místo. Vojtěch se tedy rozhodl pro misionářskou činnost a se svým bratrem Radimem se přes Polsko odebral k pohanským Prusům. Zde se mu ale stala osudnou válka, kterou v tu dobu vedl polský král Boleslav Chrabrý s pruskými kmeny. Prusové považovali Vojtěcha za polského agenta a když, podle jejich názoru znesvětil posvátné místo, byl zabit v roce 997. Boleslav Chrabrý uložil jeho pozůstatky v Hnězdně. Polsko tak získalo svého prvního mučedníka a Vojtěchův nevlastní bratr Radim se v Hnězdně stal prvním arcibiskupem. Po smrti Boleslava Chrabrého však dobyt Hnězdně a značné části Polska český kníže Břetislav a přenesl ostatky svatého Vojtěcha do Prahy. Vojtěch se tak stal i českým patronem.

Právě dnes, kdy se i nad polskou církví stahují těžké hrozebne mraky, je třeba, abychom se modlili ke svatému Vojtěchu za svobodné hlásání Slova Božího v obou zemích, které ho uctívají.

Bl. Anežka Česká

"Dítě, které nosíš, bude užívati takový šat a stane se světlem celého českého národa". Tato slova slyšela podle legendy královna Konstancie před narozením dcerušky Anežky ve snu a zdálo se jí, že je v komnatě plné krásných šatů, mezi nimiž ale visel i prostý řeholní oděv. Anežka byla dítětem slavného českého krále Přemysla Otakara I. a hrála důležitou roli ve ctižádostivých plánech svého Otce. Byla zasnoubena synovi římského císaře Jindřichovi a později se o ni ucházel i sám císař Bedřich. Ale Anežka se rozhodla pro jinou životní cestu. Poté, co poznala hnutí svatého Františka, zatoužila zasvětit celý svůj život svatě paní Chudobě, tak jako ona a svatá Klára. V roce 1233 zakládá špitál, zasvěcený svatému Františkovi, který byl svěřen špitálnímu bratrstvu, z něhož se o několik let později vyvinul Řád křižovníků s červenou hvězdou. A "Na Františku" zakládá dva kláštery, pro františkány a jejich ženskou odnož, klarisky, k nimž v roce 1234 sama vstupuje. Z pokory odmítla titul abatyše a nazývala se pouze "starší sestrou". Dlouhá léta usilovala, tak jako její svatá přítelkyně Klára o dovolení zachovávat přísnou františkánskou chudobu, až jí to konečně v roce 1260 papež Alexander IV. povolil. Anežka v klášteře byla požeňnaním pro chudé a nemocné, které podporovala a ošetřovala, byla požeňnaním pro celou zemi, neboť svým vlivem urovnává četné spory svých mocných příbuzných. V době hrůzovlády Braniborů v Čechách po pádu synovce Přemysla Otakara II., je ona záchraným majákem zuboženého lidu. A když v roce 1282, 2. března, umírá, truchlí celý národ a začíná ji hned uctívat jako světici, patronku země.

Její pozůstatky se však ztratily ve válečných zmatcích následujících dob a to bylo v minulosti zábranou, aby mohla být oficiálně svatořečena. Jedině ve španělském Escorialu je uchovávan její ostatky, spodní čelist, která se tam dostala z pozůstatosti císařovny Marie, manželky císaře Maximiliána II. Nyní obdržel český kněz P. Josef Novotný, představený Křižovníků s červenou hvězdou ve Vídni pro svůj řád část tohoto ostatku. V něm se můžeme poklonit památce této světice, jedné z nejkrásnějších postav českých duchovních dějin.

Spisovatel Karel Schulz napsal tuto modlitbu k Blahoslavené Anežce:

"Blahoslavená Anežko Přemyslovo, chudobo blažená, královský purpure opovržený, pokorné kříže následování, v spanilosti své povstaň, pokračuj a vládni! Pro pravdu a mírnost a spravedlnost.

Zatoužíš král po kráse tvé, všechna bohatá knížata lidu kořit se budou před tvou tvář, Panno opatrná, s lampou věčné planoucí, tělem jsi dosud nenalezeným, ale modlitbou nalezenou, klášterem spáleným, ale klášterem v nebesích. Dej nám poznat moc roseb svých v našich nemocech! Plni jsme vředů, zkažené krve a nečistoty, schyl se k nám s vůněmi mastí svých!

Provazem konopným sevři rozpínavost naší pýchy, rány naše rozevřené vyčisti; svým rouchem žíněným ochraň nás, pevnější jsi než zbroj vřelá. Řetězy kajícínosti ovinuta, láska chudých, chválo Boha v bolestech prozpěvovaná, dej se opět poznat svému lidu a děláva víření budoucích dnů daleko od nás zaplaš! Víš, čeho si žádáme, víš, čeho nejvíce potřebujeme, přijmi to od svého ženicha a nám udě! Proč bys neudělila? Vždyť nemiluješ cizince víc, než svoje vlastní."

Na středověké miniatuře předává světice druhému velmistru Křižovníků s červenou hvězdou řádový kostel.

SME KRV JEDNA...

KŘTEM SVATÝM BYLI DO CÍRKVE BOŽÍ PŘIJATI

pí. Daniela Zeiher v Norimberku
Patrik Honeger v Hanau
Davina a Filip Schönweitzovi v Mnichově
**ABYS V NÁS MILOST KŘTU SVATÉHO ZACHOVAL -
PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ SVĚ ŽIVOTY SPOJILI

Jiřina Srbová a Hans Jürgen Leersch v Münsteru
**ABYS TYTO MANŽELE V LÁSCE A SVORNOSTI ZACHOVATI
RÁČIL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

SVÁTOST KRISTOVA KNĚŽSTVÍ PŘIJALI

Karel Simandl z Nepomucena 19.12.1981 v Římě
**ABYCHOM DOBRÝMI FASTYŘI KE KRISTU VEDENI BYLI -
PROSÍME TĚ, VYSLYŠ NÁS!**

NA VĚČNOST NÁS PŘEDEŠLI

Karel Masejdek v Norimberku; Danica Sekalová
v Brémách; bývalý bavorský ministr práce a
kdysi poslanec čs. parlamentu, náš německý krajan
Hans Schütz v Mnichově; Mabile, hraběnka Belcredio-
diová v Mnichově; Otec Jaroslav Janda, český
misionář v Torontu v Kanadě; Karel Weirich,
obětavý spolupracovník římského Velehradu, známý
všem návštěvníkům poutního Domu kardinála Berana
v Římě.

Zvláštní vzpomínku věnujeme paní Jarmile Mezerové,
dlouholeté spolupracovnici a spoluzakladatelce
norimberského Velehradu, která krajanskou obec
v Německu opustila 21. listopadu 1981. Nejen kra-
jané v Norimberku, ale všichni, kdo
ji znali, nezapomenou na její obětavost
a laskavost, s níž přistupovala ke ka-
ždému svému úkolu. Její život nebyl
lehký, ale pravá křesťanská víra jí
dávala onu vyrovnanost, pro níž ji
měli všichni rádi. Bude nám chybět.
Pohřeb se konal 25. listopadu v Zirn-
dorfu. Zádušní mše svatá byla ve farním
kostele sv. Josefa a koncebrovalo při
ní sedm kněží. Pohřbena byla na Lesním
hřbitově v Zirndorfu za velké účasti
krajanů, kteří jí takto naposled proje-
vili svoji úctu a svůj dík.

**ABYS NÁM ŠTASTNĚ SHLEDÁNÍ S NAŠIMI
ZESNULÝMI DOPŘÁL - PROSÍME TĚ, VYSLYŠ
NÁS!**

BLAHOPŘEJEME!

P. Dr. Paulu Sladkovi OESA ve Zwieslu
k udělení medaile Sv. Bonifáce Německou
biskupskou konferencí.

Msgr. Adolfo Němec, náš krajan, který po
dlouhých letech misionářské práce v Bra-
zilií vedl v Německu portugalskou duchov-
ní správu, odešel na zasloužený odpoči-
nek. Při bohoslužbách na rozloučenou,
které se konaly ve Stuttgartu, kázal ci-
zinecký referent diecéze Domkapitular
Jürgen Adam, který Msgru. Němcovi předal
také dárek Otce biskupa. Za Portugalce,
žijící v Německu mu poděkovali jejich zá-
stupci a pozdravy portugalské biskupské
konference tlumočil Don Jaime Carval-
heira, nástupce Msgra. Němce. Také mv se
k těmto díkům a přání všeho dobrého do
dalších let nřipojujeme.

Naše blahopřání patří také všem, o je-
jichž jubileu jsme se nedozvěděli.

V upomínku v modlitbě na

paní Jarmilu Mezerovou

roz. Hrubou

* 18. září 1931 v Táboře

† 21. listopadu 1981 v Erlangen

Paul Reding

P.Pavel Knespl, 4530 Ibbenbüren
Bockradenerstr.3, T.05451/4140

P.Dr.Josef Stojaspal, 4660 Gelsenkirchen
Stolzestr.3a, T.02382/205162

P.Max Kandler, 5 Köln 1, Postf.290201
T.0221/316355

P.Jan Holas, 6 Frankfurt/M.
Allerheiligenstr.52, T.0611/285710

P.Radim Valík OSB, 7 Stuttgart 1, Eli-
sabethenstr.32, T.0711/638256; Velehrad
Rottenwaldstr.96

P.Antonín Bernáček OSA, 7834 Herbolzheim
3, Bleichheim, T.07643/400

Msgr.Jaroslav Kubovec. 7945 Langenenslin-
gen 1, T.07376/308

Msgr.Karel Fořt, delegát, 8 München 5,
Klenzestr.66, T.089/2604062

P.Jiří Pavelka, 8071 Denkendorf, Gelbelsee
2, T.08465/686

P.Václav Sedláček OSA, 8372 Zwiesel,
Postf.220, T.09922/1040

P.Pavel Kučera, 8502 Zirndorf, Postf.
1310, T.0911/606301; Velehrad, Zufuhrstr.8,
85 Nürnberg, T.0911/268684

VATIKÁN - K sedmistému výročí smrti Bl.Anežky České poslal Sv.Otec kardinálu Tomáškovi zvláštní dopis o této svätici a jejím významu pro dnešní dobu a naši vlast. Vatikánská pošta vydala k tomuto jubileu dvě zvláštní známky.

FREIBURG - 28.2.zahájili místní krajané měsíc modliteb za svatořečení Bl.Anežky a vyzývají ostatní farní obce k následování.

FRANKFURT - Druhého výročí smrti Otce Wortnera vzpomněli farníci při krajaných bohoslužbách koncem ledna a začátkem února.

Masopust oslavili po mši svaté v Mannheimu při hudebním a zábavném programu p.Šicha a ve Frankfurtu společným programem všech pro všechny.

Při pravidelných středách na sebe opět navázaly přednášky Dr.Hanzalové "Česká šlechta" a Ing.Kočího "Heraldika věčně živá".

Ke 150.výročí smrti J.W.Goetha připravuje Dr.Neuwirth výstavu o jeho životě a díle a jeho vztahu k našim zemím.

STUTT GART - 7.-10.ledna dával pro skauty exercicie P.Hoenisch v Herbsteinu u Fuldv.

7.února se konala přednáška p.Strachwitze "O sv.Cyrylu a Metoději" s diapositivem o Velké Moravě.

NORIMBERK- 28.listopadu se na Velehradě konala již desátá adventní duchovní obnova.

Mikuláš přišel na Velehrad v neděli 6.prosince a pro každého něco měl.

V sobotu 19.12. patřil norimberský Velehrad skautům. Sjeli se na valnou hromadu spojenou s vánoční nadílkou a besídku z Mnichova, Řezna, Norimberka a okolí. MNICHOV - Děti se sešly v sobotu 5.12., kdy ošišel Mikuláš jak do Dětské besídky, tak ke skautům a 20.2. k masopustnímu rejci.

V neděli 14.února celebroidal, kázal a novokněžské požehnání uděloval novokněz Otec Karel Simandl z Říma.

O první postní neděli se konal tradiční Ponelec umělců. Kazatelem byl Msgr.Dr.Jaroslav Polc z Říma, modlitbu umělce napsal a přednesl Dr.Antonín Kratochvíl. Po bohoslužbách byla v sále Velehradu v Kreuzstr.16 otevřena výstava kreseb Ivana Steigra na texty ze Starého a Nového zákona.

Štědrý večer v mnichovském Velehradě

Otec Simandl dává novokněžské požehnání.

POZOR! Duchovní služba ve Stuttgartu chystá na červenec pouť do Lurd. Zájemci informujte se u Otce Radima Valíka, Elisabethenstr.32, 7 Stuttgart, Tel.0711/638256

ZAPLAT BŮH všem, kteří svými dary přispěli na charitativní činnost našich duchovních služeb. Všechny vaše dary bylo použito ve prospěch našich potřebných krajanů.

NEZAPOMĚTE! Zajímavé a poučné čtení ořináší NOVÝ ŽIVOT a revue STUDIE. Můžete si je objednat na adrese: Via Concordia 1, I-00183 Roma.

Všetci sme bratio - Wir sind alle Brüder - Všichni jsme bratři

Ze zahájení výstavy Ivana Steigra v Mnichově